

Sygn. akt II AKa 298 /22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Przemysław Radzik

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska /spr./

SA – Przemysław Filipkowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marzena Brzozowska

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 12.10.2022 r.

sprawy

K. J. (1) ur.(...) w W. c. S. i K.,

oskarżonej z art. 148§1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25.04.2022r.

sygn. akt XII K 204/21

I. wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że podwyższa karę łączną pozbawienia wolności, orzeczoną wobec K. J. (1) o jeden miesiąc i ustala jej wymiar na 5/pięć/ lat i jeden miesiąc;

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

II. wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 298/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25.04.2022 roku, sygn. akt XII K 204/21 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>- obrazy art. 86 k.k.;</p> <p>- błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, która doprowadziła do bezpodstawnego zastosowania wobec oskarżonej instytucji z art. 60§2 k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Podniesiony przez skarżącego zarzut obrazy art. 86 k.k. był zasadny w stopniu oczywistym. Uchybienie, które wskazane zostało przez skarżącego wcześniej zauważone zostało także przez Sąd I instancji, czemu Sąd ten dał wyraz w pisemnych motywach wyroku. W tym zakresie co</p>		

do zasady apelacja została uwzględniona i wymierzono oskarżonej karę łączną 5 lat i jednego miesiąca pozbawienia wolności.

Drugi z podniesionych przez skarżącego zarzutów okazał się natomiast oczywiście bezzasadny. Kwestionując ustalenia faktyczne / w zakresie zastosowania instytucji z art. 60§2 k.k. /, których dokonał Sąd I instancji, skarżący przedstawił własną przy tym subiektywną ocenę tych samych okoliczności, która znacząco odbiegała od tej, którą przedstawił Sąd I instancji. W tym zakresie Sąd Apelacyjny w całości podzielił stanowisko Sądu I instancji. Przed wszystkim zauważyć należy, iż instytucja uregulowana w art. 60§2 k.k. znajduje zastosowanie do takich sytuacji, w których nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa. W punktach od 1 do 3 wymienione są sytuację, które nie stanowią katalogu zamkniętego, gdyż wynika to z brzmienia treści art. 60§2 k.k. W przedmiotowej sprawie Sąd I instancji poddał wnikliwej ocenie szereg okoliczności, które towarzyszyły zdarzeniu, którego uczestnikiem a następnie sprawcą tragicznego finału była oskarżona. W szczególności Sąd Okręgowy słusznie wskazał, że K. J. była osobą niekaraną, zasadnie także miał na uwadze uprzednie jej relacje z pokrzywdzonym,

jak też zachowanie oskarżonej po popełnieniu przestępstwa. Zarówno treści wynikające z materiału dowodowego, który zgromadzony został w sprawie, jak też zaprezentowane stanowisko Sądu meriti w rozstrzygnięciu oraz w uzasadnieniu uzasadniają twierdzenie, iż Sąd ten kierował się nie tylko doświadczeniem życiowym, ale także mądrością życiową.

Skarżący w żadnym razie nie wykazał, aby Sąd I instancji dopuścił się uchybienia poprzez niezasadne zastosowanie wobec oskarżonej instytucji z art. 60§2 k.k. Kwestionując kompleksową analizę i ocenę przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zajścia, której dokonał Sąd I instancji skarżący mylnie wskazuje na fakty odnoszące się do dotychczasowego trybu życia oskarżonej. Jednakże nawet te przywołane przez skarżącego fakty w żadnym razie nie mogły skutecznie podważyć słusznej decyzji Sądu Okręgowego. Fakt dobrowolnego spotkania się oskarżonej i pokrzywdzonego oraz łączących ich relacji o charakterze intymnym w żadnym razie nie mógł stanowić okoliczności obciążającej oskarżoną. Także bezrefleksyjność, którą znajduje w działaniu oskarżonej skarżący nie może stanowić okoliczności, która wyklucza zastosowanie instytucji z art. 60§2 k.k. Na marginesie zauważyć należy, iż czynom tego rodzaju, jakiego dopuściła

się oskarżona zazwyczaj towarzyszy bezrefleksyjność. Gdyby było inaczej w tej konkretnej sytuacji, to do zdarzenia tego nigdy nie doszłoby. Trudno oprzeć się wrażeniu, że w zarzucie w punkcie 2 apelacji skarżący starał się przedstawić oskarżoną w jak najgorszym świetle i tym samym zakwestionować decyzję Sądu Okręgowego w zakresie zastosowania instytucji z art. 60 §2 k.k. Jednakże skarżący zupełnie pominął niezmiernie istotne okoliczności a mające znaczenie dla zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, tj. zachowanie oskarżonej bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa. To właśnie zachowanie K. J. po tym, jak ugodziła nożem pokrzywdzonego było jedną z istotnych okoliczności, która profesjonalnie oceniona, jak też zakwalifikowana została przez Sąd I instancji. Pominięcie tych jakże istotnych zachowań oskarżonej przez prokuratora dziwi, gdyż w odróżnieniu od obrońcy, który zobowiązany jest działać jedynie na korzyść oskarżonego, oskarżyciel publiczny zobowiązany jest działać nie tylko na niekorzyść, ale także posiada uprawnienie działania także na korzyść oskarżonego.

Reasumując, stwierdzić należy, iż Sąd I instancji w sposób wnikliwy a co za tym idzie z najwyższym profesjonalizmem przeanalizował zarówno dotychczasowe życie

oskarżonej, w tym łączące ją stosunki z pokrzywdzonym, przebieg inkryminowanego zdarzenia, jak też zachowanie K. J. po dokonaniu czynu. Warto też wskazać, iż w przeciwieństwie do prokuratora uczynił to kompleksowo, a nie wybiórczo jak starał się to wskazać w apelacji skarżący. Zarówno analiza i wynikające z niej wnioski zasadnie dały podstawy Sądowi I instancji do zastosowania wobec oskarżonej instytucji z art. 60§2 k.k. W tych okolicznościach stanowisko Sądu Okręgowego w pełni podzielone zostało przez Sąd Apelacyjny i apelacja w tej części była oczywiście niezasadna.

Wnioski

o zmianę

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec częściowego uwzględnienia apelacji, tj. w zakresie wymiaru kary łącznej – wyrok w tym zakresie został zmieniony. W tym zakresie wniosek o zmianę uznać należało za zasadny. W pozostałym zakresie wniosek nie był zasadny. Nie sposób jednak nie wskazać, iż wniosek nie do końca korespondował z podniesionymi w apelacji zarzutami. Zauważyć bowiem należy, iż skarżący ani

w punkcie 1, ani 2 apelacji nie kwestionował kary wymierzonej oskarżonej za czyn z punktu drugiego aktu oskarżenia. Co więcej także w uzasadnieniu prokurator nie przedstawił argumentacji, która mogłaby być przyczynkiem do analizy rozstrzygnięcia w tym zakresie. Jedynie we wniosku skarżący wnosił o wymierzenie oskarżonej za czyn z punktu drugiego aktu oskarżenia kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wobec braku argumentacji w tym zakresie także ten wniosek uznać należało za oczywiście bezzasadny.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>Nie wystąpiły.</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>Nie dotyczy.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p><u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p><u>Wyrok w pozostałym zaskarżonym zakresie.</u></p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Wobec nie uwzględnienia apelacji w tej części</p>	
<p><u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
<i>W zakresie wymiaru kary łącznej.</i>	
Zwiążle o powodach zmiany	
Wobec oczywistej zasadności apelacji w tym zakresie.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa

7. PODPIS
Dorota Radlińska Przemysław Radzik Przemysław Filipkowski

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25.04.2022 r., sygn. akt XII K 204/21	
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości	
#w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana